

פושעים צעירים

בשנה האחרונה הגיעה עקר
מת העבריינות בקרב הנוער
לשיא חדש, והיא ממושכה
לקצור קציר גובר והולך: גני-
בות, מעשי אלימות, פריצות
— ואפילו הריגות. הודעות
הקר של "העולם הזה" שהקי-
דושה הודשים רבים לנושא
זה, והדירה עמוק לעולמם של
הפושעים הצעירים, מנישה
הלן את העובדות המוזע-
עות שאספה, את דעותיהם
של המומחים המטפלים ב-
דבר ואת השקפתם של או-
תם נערים שהתברר הסקי-
רה אותם לנפשם.

מה אנן עושים להצילם?

"א' רון! א' רון!" קרא אחד מחמשת הנערים, בכיוון חצר הבית הישן והמאובק, בשכונת הקוזקים של תל-אביב. נער שני השמיע שריקת-ניכור.

כעבור כמה דקות הופיע אהרון: בן 13, רזה, בעל עינים בוערות ושיער בלונדי כסורק היטב, לבוש מכנסים קצרים וחולצת טרקי צבעונית. הוא ניגש בכיוון חצר הבית הישן והמאובק, בשכונת הקוזקים. "לאן?" שאל אהרון.

נסתובב! "באה תשובת המבוגר שבחבורה, נער שחרחר בן 16, מנהיגם הכלתי-מעורער של החבורה.

רק כעבור שש שעות, כשהשעה היתה קרובה לחצות, חזר אהרון, לבדו. הוא ליווה את שאר חבריו לבתיהם. לכשיגדל ויהיה חשוב יותר, ילח אותו הבן תוך לפני שילכו לישון.

מחדר השינה, נשמע סולו של אחיו יעקב: "למה באת כל כך מאוחר? איפה היית עד עכשיו?"

אתה בסדר...

באלפי חדרים אחרים, ברחבי המדינה, נשמעה אר' תה שאלה מפי אחים והורים מודאגים. התשובה שניתנו אף פעם לא היו ברורות.

התשובות האמיתיות היו רשומות ביומני הבשטי' רה, בתיקים משפטיים, בכרטיסיות של עובדי לשכות עירוניות וקציני מיבחן לנוער. הן הצטרפו לתמונה מבהילה של עוובה, התפרעות, בורות, חוסר-תכלית והחי פלילי.

מבעון אפשר לראות את אלפי האהרנים מאור-גנים בחבורות או בודדים, משוטטים בשכונות הע' רים הגדולות, אונייהם פתוחות לכל מלה, עיניהם תרות אחרי כל תנועה של עולם האלימות והשח' תית המאורגן. יומם הגדול הוא כשבתור מבוגר טר' פח על שכמם ומשמיע את מלות ההסמכה: "אתה בסדר. תישאר אתנו ואני אראה לך איך מסתדרים."

מיך משיגים כסף?

הדרך המובילה לאותו מעמד פשוטה וקצרה. היא